

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 25/2018
24.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Милорада Улемека и др., због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. тачка 1. и 5. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Милорада Улемека, адв. Александра Ковачевића, окривљеног Бранка Берчека, адв. Зоре Добричанин Никодиновић и окривљеног Бранка Берчека, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Београду, посебно одељење, К По1 12/10; Кв По1 66/18 од 26.04.2018. године и Апелационог суда у Београду, посебно одељење Кж2 По1 149/18 од 04.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Милорада Улемека, адв. Александра Ковачевића, браниоца окривљеног Бранка Берчека, адв. Зоре Добричанин Никодиновић и окривљеног Бранка Берчека, поднети против правноснажних решења Вишег суда у Београду, посебно одељење К По1 12/10; Кв По1 66/18 од 26.04.2018. године и Апелационог суда у Београду, посебно одељење Кж2 По1 149/18 од 04.07.2018. године

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, посебно одељење К По1 12/10; Кв По1 66/18 од 26.04.2018. године одбијени су као неосновани захтеви бранилаца окривљених Бранка Берчека, адв. Зоре Добричанин Никодиновић и Милорада Улемека, адв. Александра Ковачевића за понављање кривичног поступка, завршеног правноснажном пресудом Окружног суда у Београду, посебно одељење Кп 6/03 (Кпо1 12/10) од 18.07.2005. године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије, посебно одељење за организовани криминал Кж1 Ок 2/06 од 26.05.2006. године, а која пресуда је потврђена пресудом Врховног суда Србије Кж3 Ок 1/06 донета у седници већа од 05.09.2007. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, посебно одељење Кж2 По1 149/18 од 04.07.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног Милорада Улемека, адв. Александра Ковачевића, окривљеног Бранка Берчека и браниоца окривљеног Бранка Берчека, адв. Зоре

Добричанин Никодиновић изјављене против решења Вишег суда у Београду, посебно одељење за организовани криминал К По1 12/10 Кв По1 66/18 од 26.04.2018. године.

Захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Милорада Улемека, адв. Александар Ковачевић против правноснажног решења Апелационог суда у Београду, посебно одељење Кж2 По1 149/18 од 04.07.2018. године, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање и по службеној дужности преиначи пресуду Окружног суда у Београду Кп 6/03 од 18.07.2005. године у погледу одлуке о казни;

-бранилац окривљеног Бранка Берчека, адв. Зора Добричанин Никодиновић против правноснажних решења Вишег суда у Београду посебно одељење К По1 12/10; Кв По1 66/18 од 26.04.2018. године и Апелационог суда у Београду, посебно одељење Кж2 По1 149/18 од 04.07.2018. године, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање, или пак иста преиначи, те уважи захтев за понављање поступка браниоца окривљеног;

-окривљени Бранко Берчек, против решења Вишег суда у Београду посебно одељење К По1 12/10; Кв По1 66/18 од 26.04.2018. године и Апелационог суда у Београду, посебно одељење Кж2 По1 149/18 од 04.07.2018. године из свих законских разлога, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијана решења укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Милорада Улемека, адв. Александра Ковачевића, окривљеног Бранка Берчека адв. Зоре Добричанин Никодиновић и окривљеног Бранка Берчека, су недозвољени.

Бранилац окривљеног Милорада Улемека, адв. Александар Ковачевић, захтев за заштиту законитости поднео је због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. и 3. ЗКП и у захтеву истиче да је на основу утврђеног чињеничног стања погрешно примењен материјални закон, односно примењен закон који се није могао применити, да је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, односно, суд није применио закон који је „по службеној дужности био дужан да примени као најблажи по учиниоца по члану 5. став 2. КЗ“. При том у захтеву се указује да је пресудом Врховног суда Србије Кж1 ОК 2/06 од 26.05.2006. године, преиначена првостепена пресуда у погледу правне оцене дела, а која пресуда је потврђена пресудом Врховног суда у Србије Кж3 ОК 1/06 од 05. до 09.03.2007. године, а да је измена правне квалификације кривичног дела извршена на штету окривљеног „јер би задржавањем првобитне правне квалификације која је адекватна времену извршења кривичног дела и применом блажег закона, могла бити изречена максимална казна затвора окривљеном у трајању од 15 година, на који начин је повређена одредба члана 5. став 2. КЗ“.

По налажењу Врховног касационог суда из изложених навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милорада Улемека, адв. Александра Ковачевића произилази да се истим не указује на повреде закона (из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП) учињене побијаним правноснажним решењима којима је одбијен захтев браниоца окривљеног за понављање кривичног поступка, већ се указује на повреде закона у правноснажно окончаном редовном кривичном поступку против окривљеног и правноснажним пресудама донетим у том поступку, а против којих захтев за заштиту законитости није ни поднет.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног Александра Берчека, адв. Зора Добричанин Никодиновић, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП, јер приликом доношења пресуде Врховног суда Србије КжЗ ОК 1/06 од 09.03.2007. године, тај суд није био прописно састављен, с обзиром да записник о већању и гласању који садржи одлуку већа није потписан од свих чланова већа, на коју околност је предложено и саслушање у својству сведока АА, те да се ради о „доказу“ који није изведен на начин прописан ЗКП-ом, на којем се одлука не може заснивати. Такође наведеним захтевом се указује и да од извршења кривичног дела 2000. године, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, кривични закон је више пута мењан, а да при томе није примењен најблажи кривични закон по окривљеног, као и да је предложена радња извиђања налаза Опште болнице Пожаревац – Одељење за трансфузију крви од 21.11.2014. године у чију оцену се суд упустио, а да се притом не ради о доказу у кривично правном смислу, чиме су према наводима захтева учињене повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, захтевом се не опредељује о ком се доказу ради и због чега га подносилац захтева сматра недозвољеним, а на коме се по одредбама овог законика не може заснивати судска одлука, већ се оспорава садржина записника о већању и гласању, који је посебан записник и не представља саставни део записника о главном претресу, ни када се одлука доноси у току главног претреса, па исти и не представља доказ у смислу члана 16. ЗКП на коме се пресуда заснива, дакле полемише са чињеничним утврђењима у односу на правноснажне пресуде и поступак који је њима претходио, што не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наводи захтева који се односе на примену блажег закона, како је већ наведено, односе се на повреду закона у правноснажно окончаном редовном кривичном поступку против окривљеног и правноснажним пресудама донетим у том поступку, против којих овај захтев за заштиту законитости није поднет.

Осталим наводима у захтеву који се односе на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено не конкретизује се у чему се ова повреда закона састоји, већ у суштини бранилац окривљеног износи свој лични став о подобности доказа тј. износи чињенични закључак да је првостепени и другостепени суд оцењивао „правилност“ и

„веродостојност“ нових доказа на основу којих се тражи понављање поступка, а који нису изведени на главном претресу, дакле полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окривљени Бранко Берчек, захтев за заштиту законитости поднео је лично, а како је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да се захтев за заштиту законитости може поднети искључиво преко браниоца, то је у смислу наведене законске одредбе исти недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић